

சுருதிசெய்யும் குறியீடு

03, 12x

NOF

222803

உ
கணபதி துணை.

ருமெய்யத்திரிபந்தாதி.

இஃது

புதுச்சேரி சமஸ்தானம்

இராயபுரத்திலிருக்கும் குன்றக்குடித்
திருவண்ணாமலையாதீன மடத்து வித்வான்

புகழேந்தி குலசிலகராகிய

வாணிதாச-வீரபத்திரக் கவிராயரவர்கள் பெரும்

முத்துசாமிக்கவிராயரவர்கள் குமாருமாசிய

வீரபத்திரக்கவிராய நியற்றியது.

செ இராயபுரத்திலிருக்கும்

நா. கதி. கதரேசன் செட்டியாரால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

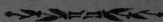
1933

031, 12a

NOR

222803

சா த் து க வி.

சிறுகூடற்பட்டி யென்னும் செந்நெற்-
சாமிக்குட்டி ஐயர் என்று பெயர் வழங்கு
ப்ரம்மஸீ செ. சுப்பராய ஐயரவர்
இ ய ற் றி ய து.

அறுசீர்க்கழநேடிலையாசிரியவருத்தம்.
நீர்படைத்த தடம்பணை சூழ்திருமெய்ய மாநாகரி
னிலை கொன்றைத்
தார்படைத்தவரைப்புயத்துச் சங்கரன்மேலந்தாதித்
தமிழொன்றாக்கிச்
சீர்படைத்த செந்தமிழ் நாடனைத்து முள்ளங்களிகூரச்
சிறப்பிற்றந்தான்
பேர்படைத்தகவிஞர் புகழ்வீர பத்திரப்பெயராற்
பிறங்குவோனே.

வேண்பா.

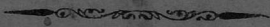
சத்தியகிரீசர்மேற்சாற்றுந்திரிபந்தா
தித்தமிழையச்சிட்டுச்சீர்த்தியுற்ற—னித்த
மகபுகழ்சேர்நாச்சியப்பவணிகன்சேய்
கதிரேசமாணிகனே.

222803

கணபதிதுணை.

திருமெய்யத்திரிபந்தாதி.

காப்பு.

சுருக்கோட்டி வாய்மலர்ச் தேனுகும் காமெய்த் தலத்தலமன்
 பருக்கோட்டி வானரு னெந்தையந் தாதி பகரவன்னை
 ருக்கோட்டி லூரத் தியான்புது தாகெறி காட்டுமொற்றைக்
 னருக்கோட்டி வான்புரி சைக்களிற் றின்றூள் செயுந்துணையே.

நூல்.

திருமா லையன்பணி வானவ னீள்சத் தியகிரிசேர்
 சருமா லையன்பணி வார்சடி லன்பவ சாகரமாங்
 கருமா லையன்பணி வார்க்குத வாதருள் சுத்தன்கொன்றை
 மருமா லையன்பணி வார்ப்பத நண்ண வழித்துணையே. (க)

துணையாவ ரிக்குச் சிலையனைச் செற்றுச் சுடருதுதற்
 கணையாவ ரிக்கு மயற்குமெட் டாதகங் கீதரசங்
 கணையசூ ளிங்கு ஷ்ளைக்கண் டியின்மெய் யசலரின்றாட்
 புணையாவ ரிக்கும் பவக்கடனீ யன்றிப் போக்குதற்கே. (உ)

தற்பர வாரண னீள்சிரங் கொய்தவ தரணுவிடப்
 பெசற்பர வாரம் புணையும் புயாசல புங்கவமெய்
 வெற்பர வாரணக் கேதனன் றந்தை வினையினின்றூ
 னிற்பர னாரன்பி லேற்குன் கருணையெந் நாள்வைப்பதே. (ஈ)

நாளர் விந்த முகைகிகர் கொங்கைநல் லார்பயலார்
கோளர விந்த மனத்திலவங் காமணக் கொன்றையத்தார்
வாளர விந்த முடியார்மெய் வெற்பார் மறைபரவுந்
தாளர விந்தீம் பணித்தோன் பணிபவர்ச் சார்ந்துய்நெஞ்சே. (ச)

சாரச மாரம் பதந்தந்த மின்னிடைத் தாழ்குழலீர்
நீரச மாரணஞ் செய்தென்மெய் வெற்பினிந் நேரிழைக்காக்
கோரச மாரமு தம்பாலுங் கைப்பக் குமட்டுறுவான்
மாரச மாரன் றிருப்புய மாலையின் மாலைவைத்தே. (சு)

மாலையம் பாகந் துளைக்கவெய் வேட்கு வருந்தியின்னாள்
வேலையம் பாக விழிநீர் பெருக்கினண் மேவுதியின்
பாலையம் பாகதை நேர்மொழி பங்கமெய் வெற்பமறை
நாலையம் பாகன் விதியெனக் கொண்டரு னையகனே. (சு)

அகந்தா னமர்நெஞ்ச மேழுப் புரஞ்செற்ற வண்ணலுயர்
மகந்தான மல்குமெய் யப்பதி யானுமை வாமமுற
வுகந்தா னமலனென் றோவாந லன்பி னுரைக்கவதே
சுகந்தான மந்தா வளமன்னர் வாழ்வுஞ் சுகமல்லவே. (எ)

சுகந்தந் தனவர தம்மயற் காக்கிய தோகையரம்
புகந்தந்த நஞ்ச முருந்திணைப் பாதஞ்செம் பங்கயமென்
புகந்தந்த னஞ்சொலிடைநடை யென்னப் பிதற்றுநெஞ்சே
திகந்தந் தனதடி தாழ்மெய்க் கிரீசனைச் சேரவென்றே. (அ)

ஏதந் தவரதந் தர்ப்பனைச் செற்றீ வெரிறுதலப்
பாதந்த வாரணத் தேரலீர்த் தணியணி பத்தர்கணித்
தாதந்த வார்கலி நஞ்சன்மெய் வெற்ப சலந்தரனைக்
காதந் தவாழி யரிவேண்டத் தந்தவ காத்தருளே. (க)

திருமெய்யத்திரிபந்தாதி.

௩

காச்சந் திரதில கந்திகழ் மெய்வரைக் கட்பரவைக்
காச்சந் திரவி னடந்தார்க் கிவண்மை யலைக்குழற்கொண்
மூச்சந் திரமுகத் தீர்சொல்வ ரார்நம் முகமனுமேற்
பூச்சந் திறங்குநெல் லாயின னாலிந்தப் பொற்கொடியே. (க௦)

பொற்கொடி யானம் புரிந்து கயவரைப் போற்றியிப்பூ
விற்கொடி யானம் பணிசெய் கிலனென் றெனையொறுக்கேன்
மற்கொடி யானரு னாழிமெய் வெற்ப மணிநிறத்தி
கற்கொடி யானத் தவன்புறங் காட்டத் தாள்காட்டுவையே. (க௧)

காட்டம் பரிக்குந் திருமுடி யார்சடைக் கற்றையின்வா
னீட்டம் பரிக்குமுத் தீன்வயன் மெய்வரை நித்தர்மறை
யோட்டம் பரிக்குயர் சேவகர் பொற்சிலை யொன்சிலையிற்
பூட்டம் பரிக்குத் வாழிய ரென்னைப் புரப்பவரே. (க௨)

புரக்குஞ் சரமணிந் தானமெய் யன்பர்கள் போற்றவருள்
சுரக்குஞ் சரதவெற் பாரம ரேசனைத் தொல்லதனைக்
கரக்குஞ் சரமுரித் துத்தரித் தானையென் கள்ளமனக்
குரக்குஞ் சரண்புகு மோசலிக் குந்தளிக் கொள்கைவிட்டே. (க௩)

கையர வப்பணி செய்துழ லாதுன் கருணையென்மேல்
வையர வப்பணி யாய்மலை மாதம் வைத்தநண்பா
செய்யர வப்பணி லந்திகழ் மெய்ப்ப தியாய்குகன்றா
தையர வப்பணி செஞ்சடை யாய்நின் சரண்சரணே. (க௪)

சரவணத் தான சுகன்றூதை மெய்ச்சயி லன்றிரைச்சரா
கரணைத் தானம் புயற்குமெட்டாத கடவுள் செந்திப்
பூவணத் தானம லைக்கிடந் தந்தபுரா தன்னசீர்ச்
சிரவணத் தானய வாருக்க லோமுத்தி சேண்மையதே. (க௫)

மையல ராகங் கொடுகொடுங் கூற்றன் வருமுனன்பு
செய்யல ராகமங் கற்றுண்மை தேர்கிலர் திணினையோ
ரையல ராகவப் பூங்கணை யானை யடர்த்தவரைத்
தையல ராகதீத வென்றுரைத் துண்மைத் தலத்தமர்ந்தே. (கசு)

அமரா சலந்தரு மைம்பொறி பைக்கடந் தன்பர் துதிக்
குமரா சலந்தர னைச்செற் றிரதி கொழுனைவெல்
சமரா சலஞ்சலன் றுழ்மெய்க் கிரிவளர் தானுவி திக்
சமரா சலந்தரித் தாயென்ன வென்வினைக் கட்டற்றதே. (கௌ)

அற்பரை யானனு கிக்கவியோ தவ னன்றி நுஞ்சீர்க்
கற்பரை யானவி நாடியுங் கற்பதிற் காமனைவெல்
பொற்பரை யானனர் காவிண் டொடுமெய்ப் பொருப்பரிவாள்
கற்பரை யானவி ஞர்திய ரென்றுய்யச் செப்பலனே? (கஅ)

செப்பந் தரவிடை யார்செயுஞ் சூதினிற் சிக்குறலைத்
தப்பந் தரவிடை யான்மெய்ப் பொருப்பன் நகவொளிநுந்
துப்பந் தரவியின் மெய்யற் குடல்பொரு டோன்றமுயிர்
ஃப்பந் தரவிடை நீயரு ளென்னக் கனிவினெஞ்சே. (கக)

கனியந்த கார மெனத்தனுக் காட்டிக் கனவுருமிற்
ரெனியந்த காசிவ னாரருட் காயினன் ரெல்லுமைறைத்
தனியந்த கானம் மெய்வெற்ப வென்னச்சற் றும்புநலா
நனியந்த காடுநி யாரவரேயுணக் காமிரையே. (20)

ஆக்கந் தநாதலம் வாழ்மனை சேய்மனை யாட்டியின்மே
லூக்கந் தராதல மேபொருந் தர்விற்ப மொன்றுவரற்
றேக்கந் தராதல மண்டல நீண்மெய்ச் சிலையருட்
கோக்கந் தநாதரத் தந்தைநா மாமுதவ் கொண்டவரே. (21)

கொண்டலம் பூவை மணிவண்ணற் காழி கொடுத்தவர்வெண்
கண்டலம் பூவைக் குருகென்ன வுட்குங் கயல்வயலின்
மண்டலம் பூவைப் பகாணி கான்மெய் வரையசத்தே
யொண்டலம் பூவைக் கெதாமுச் சகத்து ஞாயர்நண்பனே. (உஉ)

பனிமதிக்கானனங் காற்கம் புயஞ்செம் பவளவிதழ்
கனிமதிக்கார்மொழி நேரென்று மாநமைக் காதலித்தா
யெனிமதிக்காகுலம் வைத்தனை மெய்வரைக் கிசனையே
புனிமதிக்காய்மன மேநமக் கேவரு முற்பவமே. (உ௩)

பவனா சனகங் கணமெய்க் கிரீச பரசடிவ
பவனா சனகா நியர்க்கருள் போத குருவிபன்மா
தவனா சனவா விந்தனா கண்டலன் னாமுமனே
கவனா சனநந் துடைத்தெற்கு நற்கதி காட்டத்தனே. (உ௪)

அத்தம் பலவர் தரப்போகம் விற்கு மராசிதம்ப
முத்தம் பலவயிற் கண்ணியர் கொங்கை முயக்கையைச்
சித்தம் பலவரான் மேவவுற்றுந் தினைப்பீரவரைக்
கைத்தம் பலவர் மெய்வெற்பர் தானென்று கலப்பதுவே. (உ௫)

கலையங் கடத்தந்தி மத்தகக் கொங்கையிர் காய்தென்றலை
மலையங் கடத்தவ கையறி வீர்மற விக்குமுனங்
கொலையங் கடத்தந்த தாளர்மெய் வெற்பமர் கோனிடைத்தோ
ளலையங் கடத்தனித் தார்கொணர் வீர்மைய லாற்றுதற்கே. (உ௬)

ஆற்றுக்கா லாட்டியர் செய்கூத் தணிவய லார்குமுதகு
சேற்றுக்கா லாட்டின் மதுவார்மெய்ப்பூரசெந் தீவிழியி
னேற்றுக்கா லாட்டி னிவர்குகன் னுதை யிரும்பிறைப்பந்
கூற்றுக்கா லாட்டிறங் காட்டுமுன் பெற்கருள் கூரப்பனே. (உ௭)

அப்பஞ் சருக்கரைக் குங்குள நீர்விரும் பத்திக்கைமு
கப்பஞ் சருக்க நயனருண் மைப்பதிக்காவலர்மா
றுப்பஞ் சருக்கரி யர்பவ வாரி தொலைச்செவற்குத்
தெப்பஞ் சருக்கரை வாணிபய் காளர் திருக்கழலே. (௨௮)

திருப்பா சுரமெழு திச்சேரன் மாய்த்த செல்வருண்மைப்
பொருப்பா சுரமே தனிநடந் தாள்விண் புயலுமஞ்சு
நெருப்பா சுரத மொழிமட மான்விழி நித்திலம்பற்
குருப்பா சுரத நிகர்பசந் தோளல்குற் கோம்களே. (௨௯)

கோமதி யானன மாதநு மக்களுங் கூடியமு
வேமதி யான திழந்தைய மேவுமுன் மெய்வரைக்கே
போமதி யானன்பு செய்வலென் றன்பிற் புகலரன்ற
ஞமதி யானம் புரிநெஞ்சு மேகதி நண்ணுவையே. (௩௦)

நண்ணு ரகங்கழி யப்புரந் தீய நகைத்தசடை
விண்ணு ரகங்கரங் கொண்டமெய் வெற்ப வீடப்பணிசே
ரொண்ணு ரகங்கண நீயருள் வெவ்வினை யுந்தவெந்தன்
புண்ணு ரகங்கண மேனுதின் றுளினிற் பூசிக்கவே. (௩௧)

பூசல னந்தஞ்செய் கம்பத்த னைச்செற்ற பொற்கணைபார்
கோசல னந்தனி சேய்தொழு மெய்வரைக் கோனவித்தை
யாசல னந்தசுக் குணங்கூசல் போல வகந்திரிவேற்
கீசல னந்ததித் துப்பிற வானெறிக் கின்னருளே. (௩௨)

இன்னலந் கற்குவ வுக்கொங்கை கோங்கரும் பேவுவிழி
கன்னலந் கற்குண் டொருஞ்சொ னந்தங் களமருங்குன்
மின்னலந் கற்குழ லானைத் தழுவமெய் வெற்ப நுக்குச்
சொன்னலந் கற்கு மிளந்தத்தை நீசென்று சொல்லுதியே. (௩௩)

திருமெய்யத்திரிபந்தாதி.

௪

ஏக வனந்த வடிவா யினன்பண மேந்தரவின்
யோக வனந்தல்செய் மால்விடை யான்பொழில் யூகநெடும்
பூக வனந்தனிற் றுறுகத் தாவுமெய்ப் பூதரன்பா.
னீக வனந்தரித் தேத்துநெஞ் சேநன் னிலையிதுவே. (௩௪)

நிலைமாமை யங்குரித் துந்துஞ் சியுமுயிர் றின்றுலகத்
தலையாமை யங்கு மெனச்சிவ யோகச மாதிநெறி
யிலையாமை யங்க மெனவைந் தடக்கின ரேத்துமுண்மைச்
சிலையாமை யங்குளுக் கண்ணநீ யாள்சிர மந்தவிர்த்தே. (௩௫)

சிரமா தவம்புரி வார்க்கிட மாமெய்ச் சிலையரன்சந்
தரமா நவரெனக் குன்றெடுத் தோன்றனைச் சாரடியர்க்
குரமா தவன்றவ ளக்கரி யான்றண் ணுறும்பதும்ப
பிரமா தவனன் மதியிவர் பேறும் பெரிதலவே. (௩௬)

அல்லினஞ் சார வரக்கண்ட விண்ணவ ரஞ்சிரக
வில்லினஞ் சாரறச் செற்றோயா னொன்ன மிசைந்தநுள்வார்
செல்வினஞ் சாரல் வருமெய்க் கிரியினந் தேர்முனங்கார்
புல்லினஞ் சாரதியே துன்புறமம் புயத்திருவே. (௩௭)

புயங்கந் தரங்கழை சங்குகண் வாள்விற் புருவமொழி
பயங்கந் தரங்கவி ரைம்பா வதரம்பெண் பன்முருந்து
தயங்கந் தரங்கமலங்கல்லிடைவ தனர் தனம்வா
னியங்கந் தரங்கச்செவ வேணிமெய் யூரன்ஔவற் பேந்திழைக்கே. ()

எந்தர வம்புலி வாழ்கையர் பாற்புக் கிரப்பவுமங்
காந்தர வம்புய லார்ப்பெனக் காட்டிச் சுறுத்திடவே
மாந்தர வம்புசெய் வார்தம்மை வாழ்த்தி வணங்கினனாள்
காந்தர வம்புரி யார்தொழு மெய்வரைச் சங்கரணே. (௩௯)

கரகர னூதிக ரந்தொளி யாய்ச்செங் கமலையர்நாற்
 சிரசர னூதிக லோக்கரின் றேய்தொண்டர் சிந்தையென்னும்
 பரசர னூதிகந்தந்தொழு மெய்ப்ப தியாய் மறைநூ
 புரசர னூதியில் லேனையெந் நாளிற் புரப்பதுவே. (ச0)

புரங்கடந் தானை முகனைப் பயந்து புரத்தொருபா
 லரங்கடந் தானை யனஞ்சொல் விடைவயி ன்ரண்சேர்
 சிரங்கடந் தானையந் தாரத னாவணி செல்வனைநல்
 வரங்கடந் தானைச் சரதவெற் பாளை வழத்துநெஞ்சே. (சக)

வழுநவயி னானைத் தானவந் கொன்றிகன் மாதவரே.
 வழுநவயி னாவறத் தோலணிக் தோயுண்மை யோங்கனிதந்
 தழுநவயி னாவனைக் கூடலிற் பாடிச் சமணறழன்
 கழுநவயி னாவிட் டோனத்த னேயெனைக் காத்தருள். (சஉ)

அருங்கா னகந்தேய் தரக்கங்கை யாதிசென் றுடியும்யோ
 கிருங்கா னகங்குன்றி லேனங்க நொந்திழைப் பீருறுமான்
 மருங்கா னகமுழங் குண்மை வெற்பானி ரு வர்க்குமெட்டச்
 சுருங்கா னகநந் தனிபங்க வென்னச் சொலமுத்தியே. (சங)

முத்தி வரம்புயிர்க் குஞ்சர தாசல முக்கணர்பாற்
 பத்தி வரம்பு தணவா நெறிசெலும் பீத்தர்கணெஞ்
 சத்தி வரம்புரை தீருநல் காயெனத் தந்துமையோங்
 கத்தி வரம்புவி மன்னவர் தாமுவு மாக்குவரே. (சச)

குவிக்கா மனத்தை யுளார்க்கரி யாய்நிச கோத்திரஞ்சேர்
 சவிக்கா மனத்தைபந் காவியை யேயினயுந் தாய்வயினுற்
 பவிக்கா மனத்தை யணிவார்க்கெட் டாத பதமலரு
 தவிக்கா மனத்தையல் பொன்புவிக் காருந் தவிப்பறவே. (சடு)

திருமெய்யத்திரிபந்தாதி.

தவியா தவத்துக் குறுமிழற் போலமுத் தாயவெப்பத்
தவியா தவத்தை யுறினுசின் ருணிமுற் காமெனைச்சம்
பவியா தவந்துடைத் தாளொண் குழையெனப் பாம்பணிவார்
செவியா தவம்புரி வார்தொழு மெய்ப்பதிசு சிற்புனை. (சச)

பரசுக லாத கராகணம் புல்லரிற் பங்கிதிரி
சிரசுக லாவன்பு நெய்விளக் கேற்றிலன் நீனையா
ளரசுக லாமது வேணியு மெய்க்கிரி யார்ந்திசுந்
கரசுக லாபரின் ருளன்றி வேண்டிற் கருத்திலனே: (சஎ)

கருப்பங் கயன்மொழி கண்ணுமை வாமங் கலந்துமுக
வருப்பங் கயமுக மாமனுக் காக வுடன்றவெம்மான்
மருப்பங் கயமலர்ப் பள்ளியின் வெள்ளோ திமந்துயின்மெய்ப்
பொருப்பங் கயன்றந்தை யத்தியைத் தீர்த்தருள் பூத்தனனே. (சஅ)

தனக மலைக்க விதிக்குமெட் டாதுயர் தாணுபசங்
கனக மலைக்க வரமணி மூடங் கதிர்செய்மெய்க்கோ
வனக மலைக்க று சிறைதடிந் தான்பணி யாற்றுவிடப்
பனக மலைக்க வணியெண் புயாவெனப் பாடுநெஞ்சே. (சக)

சேவா கனவிர தத்தவ சீலர்சித் தத்தளியி
னவா கனவிர தத்தேம் பொழின்மெய் யசலமுந்நான்
மாவா கனவிர தத்திரு வேற்கண் மடந்தைபங்கா
காவா கனவிர த்ச்சுடை யாரின் கவிக்கெனையே. (ரு0)

கவிகை யினம்பக லாதபம் போக்குமர கம்பரவக்
குவிகை யினம்புவி தாட்டபடச் செல்வவர் கூறவொண்சீர்ச்
சிவிகை யினங்க முறச்சில ரூர்வதுஞ் சிற்சிலர்நெஞ்
சவிகை யினல்குர வார்வது மெய்வெற் பரன் செயலே. (ருக)

செய்யவ ராக மரையுமைக் கீய்ந்தருள் செம்மன்முன்னு
ணைபவ ராக மருப்பொசித் தார்த்தமெய் நாசரல்லாற்
பேய்யவ ராக மறுதெய்வம் போற்றுவுவம் புல்லறிவீ
ருய்யவ ராக மையில்லா நமன்புர மொன்றுவிரே. (௫௨)

ஒன்றா யிரங்கம வத்தெஞ்ச மால்விழி யொன்றருச்சித்
தென்றா யிரங்கவி ராழிதந் தானென டேயருண்மெய்க்
குன்றா யிரங்கலை நீர்முடி யாய்வினைக் கோதறவே
கன்றா யிரங்கடி யேனுதின் பத்தரி னன்குறிவே. (௫௩)

நன்மை யிடந்திகழ் வேமிக்குயர நலிவி னையாற்
பன்மை யிடந்திரி கின்றநெஞ் சேபவம் பார்த்திலைகொல்
வன்மை யிடந்திகழ் கூற்றுதைத் தாரை மணிமிடற்றிற்
கொன்மை யிடந்தி டிறத்தர்மெய் வெற்பரைக் கூடவேன்றே. (௫௪)

என்றி னரும்ப லுகுத்தங்கி கைதுணித் தேத்துசெம்பொன்
மன்றி னரும்ப லுரியார் மருவ வராவிடினமெய்க்
குன்றி னரும்பலே குங்கும மென்முலைக் கோதையுரா
ளொன்றி னரும்பலு கம்பல வென்றின்ன லுற்றெண்ணுமே. (௫௫)

எண்ண திருக்குச் சிலம்படி யாயெரி யேறுறுதற்
கண்ண திருக்குளத் தால்வினை யீட்டிக் கடுகிரய
நண்ண திருக்கும் புடியாண்மெய் வெற்ப நகவிட்டுஞ்சேர்
பெண்ண திருக்குழை யாய்நத் தணிந்த பிராகத்தனே. (௫௬)

கத்தனாஞ் சத்தி வரவயின் ருண்மணிக் கண்டன்செவ்வேட்
கத்தனாஞ் சத்திர மாமல ராணையமெய்வெற்பா
னித்தனாஞ் சத்தியி னைனை யுன்னுநெஞ் சேகதிக்கோர்
வித்தனாஞ் சத்திசெய் தென்னக் கடற்புவி வேட்கைவிட்டே. (௫௭)

திருமெய்யத்திரிபந்தாதி.

கக

வேட்கையன் றுனவர்க் கஞ்சித் தவம்புரி மெய்க்கிரியிற்
 றுட்கையன் றுனன முங்கஞ்ச நேர்மலைத் தையல்பங்கன்
 பூட்கையன் றுன வல்தொலைத் தானிடம் போந்தனைபாற்
 டீட்கையன் றுனம் வகுக்கா வரமுனம் பெற்றிலனே. (ருஅ)

பெற்றக் கொடியத்த சேல்பாய் தடமெய்ய் பிறங்கலெம்மான்
 முற்றக் கொடிய னரம்புதி ரந்தசை மூடுலைச்
 சுற்றக் கொடியடு நாய்க்குண வாக்கச் சமந் துநொந்தேன்
 குற்றக் கொடிய னெனைத்தடுத் தாள்சற் குணசலனே. (ருக)

நலதரங் கண்ணுறுப் பாதுகொண் டிற்றெனச் சண்டனும்வெண்
 பலதரங் கவ்விக்க கரும்போத்து கைத்துதும் பான்மருவி
 வலதரங் கஞ்சுக் கொடுபோமு னம்புவி மன்பதையீர்
 நலதரங் கண்டு சரண்புகு வீர்மெய் நகப்பரற்கே. (சு0)

நகரங்க மந்தா வளங்கேசரியுட னட்புறுர்வான்
 சிகரங்க மஞ்சுன் மழைதவ சூண்மைச் சிலைக்கிறைவர்
 தகரங்க மழுங்கு மூல்கலை சோரத் தழுவினராற்
 பகரங்க மருகுத் தாங்குநின் போர்பஞ்ச பாணத்தனே. (சுக)

பாணம் புயங்கழை போல்வார் விழிபெணப் பன்னியுன்னிச்
 சேணம் புயங்கண் முயற்கொம்பில் வாழ்வினிற் சிக்கியற
 கோணம் புயங்கடி யேற்குன் னருணைநி கூட்டுவிவயோ
 பூணம் புயங்க மெனவணி சத்திய பூதரனே. (சுஉ)

பூதர னஞ்சுமந் தானொழு மெய்வரைப் போதனுமைக்
 காதர னஞ்சுமந் தாகிளி யானல் லுளிலை யேற்
 சீதர னஞ்சுமந் தாரமுன்னந் தருச் செல்வருமு
 னோதர னஞ்சுமந் தாரவற் போல்வந்து துங்குமன்றே. (சுக)

தூங்க மலங்கடைத் தேறவி லாவெய்ய ரொய்யனெனை
யங்கு மலங்க விடலற டொகின் னருட்கண்வைத்தாள்
கங்கு மலங்க நிழல்சுண்டு வாழை சுரந்துரையுஞ்
செங்க மலங்கமழ் தண்பனை மெய்வரைச்சின்மயனே;

(கூச)

சின்ன மருங்கு விதந்தனம் பாரஞ் செறியுமங்கு
வின்ன மருங்குழல் வண்டினங் காள் கள்ளினையிசைவார்
முன்ன மருங்கு தவிர்வ ரொப்பீர்பழி மூளுமராக்
கன்ன மருங்குழை யாவணி யத்தன்மெய்க்க கன்மகட்கே.

(கூரு)

கன்மந் திரணமு நீங்காச் சுகந்துயர் காணவுமென்
சென்மந் திரளுறு மந்தோ தின்சேவடி சேரலெங்கண்
பன்மந் திரசு கருவணுவ் காமெய்ப் பருப்பசத்தாய்
தின்மந் திரமஞ் செழுத்கன்பி னுணிகழ்த் தாவிடினே.

(கூசு)

தாவிக்க ரும்பக நேம்வெங் காலனிற் றுணுவந்தான்
பாவிக்க ரும்பனெல் லாயதி கூடலிற் பார்ப்பனிக் கா
யாவிக்க ரும்பழி யஞ்சினை மெய்ப்பதியாயணந்தான்
காவிக்க ரும்பதற் கேய்விழி கொங்கைக் கனிக்குமின்றே.

(கூஎ)

இன்றே னலம்புசந் தாடலீ மெய்ப்பதி யீசர்வெற்பி
னன்றே னலம்புற வம்புரக் குஞ்சொ லளகம்விழி
துன்றே னலம்புறழ் மின்ன ளருவெளி தோன்றப்பினான்
சென்றேனலம்புரி சிசுடைய னுமதன் செய்துயர்க்கே.

(கூஅ)

துயர ராம நெறியின்றி நன்னெற் தோன்றலொ
துயரத ராமனின் ஓரநுள் யுகுகதி சேர்வடு ன்ரு
துயரத ராம னுரு திசை யோதுமெய் யத்திரியாய்
சுயரத ராமன் பவத்தொலைத் தானுந் தயாதிதியே.

(கூஆ)

திருமெய்யத்திரிபந்தாதி

22803

காந

நிதியோ தனத நெனப்படைத் தாலு நிதிபதிநெற்
கதியோ தனமணி யாளடு மைத்திறங் கழிந்
ததியோ தனநடை மின்னிலம் யாவந் தனதலகேகோ
மதியோ தனதரன் மெய்க்கிளி சன்றாண் மலர்கெஞ்சமே.

(எ0)

மலவல்லி பங்கமு றத்தறித் துன்பதம் வைத்தருடேன்
குலவல்லி பங்கயஞ் சூழ்தட மெய்வரைக் கோனவிர்வா
ணிலவல்லி பங்கண் முகங்குழற் கொங்கையு நேருமிமா
சலவல்லி பங்ககடைக்கணாத் தென்புன் றலையிடத்தே.

(எக)

ஓடமா தவனம் புலியழற் கண்ண னிலங்குமன்று
ண்டமா தவனம் புலிபணி யேத்த நடிக்குழன்பர்
கடமா தவனம் புலிய பவந்தனைக் காயிமைப
மடமா தவனம் புலின்சடை யண்ணற்கு வாழ்மெய்யமே.

(எஉ)

மெய்ய மலைக்கடல் சூழ்புவி யாரல் வினவினின்றே
யைய மலைக்கடங் காநகைச யேற்கி னருங்கலத்திற்
மெய்ய மலைக்கடன் நீர்வதென் றாளினிப்பேரமர்செய்
மெய்ய மலைக்கடந் தான்றொழு மெய்ப்பதி வித்தகனே.

(எங)

வித்தம் பலிக்கு வகைதேடி யங்கம் வெளிநொந்தே
சித்தம் பலிக்கு வலையமெல் லாஞ்சென்று காட்டிநிற்பே
னத்தம் பலிக்குஞ் சூழ்யயன் மெய்ப்பகா நாநாநா
ணித்தம் பலிக்குழன் றாரநு னென்று நிரம்புவதே.

(எட)

நிரஞ்சன மட்டுந்து சோலைமெய் வெற்பு நிகழ்நிறம்பு
கரஞ்சன மட்டுவர் வாயுண்ட வன்றாழ் சூழலிநில
வரஞ்சன மட்டுந் தொடையளி யாய்கொன் மலர்சுணைய
விரஞ்சன மட்டுக் கயர்ந்தேன் றணியென் விரகமுமே.

(எஎ)

கருக வனங்கந் தரணி யி ன்ரமெய்க் கலனடைகஞ்
 சரப வனங்கந் சரநந்தை நெர்முனித் தையலர்க
 னெருக வனங்கந் தாவனங் கன்றுயர்க் காக்குறாமஞ்
 சமுக வலங்கந் தரச்சடை னன்புகழ் சொன்மதியே.

(௭௬)

மதிக்கண்ணி யங்கமு மான்மழுக் கைவர தாபயம்வே
 னுதிக்கண்ணி யங்கமொர் பாகமு மின்னரு ணைக்குமுறக்
 கதிக்கண்ணி யங்க விடையின்வந் தாள்வன் பருதருமெய்ப்
 பதிக்கண்ணி யங்கவன் றுண்மனத் தன்பு பதிப்பவர்க்கே.

(௭௭)

பதியனந் தம்பசு வாரந ரண்டப் பரப்பரிரு
 சிதியனந் தம்புரி யந்தக னென்று நிலவியதண்
 மதியனந் தன்புவி நீரங்கி மாருதம் வான்முதலா
 விதியனந் தங்கயன் மான்மற் றெவைக்குமெய் வெற்பண்ணலே, ()

அண்ண லருக்கனை யப்பற் புடைத்த வரன்கமலத்
 தண்ண லருக்க னையவடி யார்மெய்ச் சயிலாதம்மை
 யெண்ண லருக்கனை யன்னவர் நெஞ்சன் பிலாரிடமே
 நண்ண லருக்கனை யநரென் பார்க்கு நமனஞ்சமே.

(௭௯)

நமனஞ்ச மாமவு னத்திருந் தின்ப நகக்கலைக்கோ
 தமனஞ்ச மானுமைக் கண்மனை யாக்கிய தாளரியேத்
 தாமனஞ்ச மாவத் திரன்மெய்க் கிரீசன்மெய்த் தொண்டருக்காய்ச்
 சமனஞ்ச மாறுகந் தானையுன் னிச்செய் நவமிலமே.

(௮௦)

இலங்க யிராவணந் காய்ந்தமெய் வெற்பீர் யாயிரங்கொம்
 பலங்கை யிராவணந் திண்கள் றுர்முன்னெ ரன்பனைமன்
 றிலங்கை யிராவணந் காட்டித் தடுத்தரு ளெந்தையெனாழ்
 விலங்கை யிராவண மேதறித் தின்பத மேல்வைப்பரே.

(௮௧)

திருமெய்யத்திரிபந்தாதி.

கரு

ய யிராகமெஞ் ஞானத்தி ஞள்வனை மேவவிதே
வ யிராகயில் வெண்மதி யென்ன விருந்துயருண்
யிராகந் தவிர்கிறெஞ் சேயொளிர் மாற்றயர்வான்
வ யிராக வரிக்கடைக் காமெய் புரன்பணிக்கே. (அஉ)

ணியப் பவந்துடைத் தும்பர் பதமெவையுந்
சியப் பரமுத்தி சேரத் தருவரிந்தின்
சியப்பர் சென்னிமுன் கூடலிற் சுந்தரப்பேர்த்
ணியப்ப விட்டமெய் வெற்பரைத் திண்ணநெஞ்சே. (அங)

னகந்திகழ் மெய்ப்பத்தி மைக்குச் செருப்புதையார்
னகந்தி நிறனிடை - காரள கந்தனர்கள்
னகந்தின நேருமை பககன்மெய் வெற்பமர்ந்து
னகந்திறும் பாரவ ரேபரி பக்குவரே. (அச)

யருந்தரி யூர்விடை தெவ்வடுங் கோலரும்போ
வ யருந்தன மார்மனை யாக்கரன் சூழ்மகந்தந்
வலை யருந்தரி ணந்திகழ் கையன்மெய்ச் சைலனையே
கவலை யருந்தன மேல்வைத் திடாது கருதுநெஞ்சே. (அடு)

கருமஞ் சரியுந் கண்டவர் கண்டசெந் கண்ணுதன்மாந்
தருமஞ் சரிதளிற் கோகிலந் தாவுமெய்ச் சைலத்தெம்மா
னுருமஞ் சரியயன் ருழ்சுர ணம்புயத் தொள்ளியசீர்
பொருமஞ் சரிதக் கவிமால் சூட்டிடப் போதிநெஞ்சே. (அசு)

போதிக் கிலேசர மாகந் தொமெதன் பொன்றிடினின்
றேசிக் கிலேச மெனவ பர்ந் தாருயி ரேகருதம்மா
லாதிக்கிலேசமுந் கண்பொரு தாவினி யுய்வடு
வீதிக்கிலேச லுறதருண் மெய்வரை நேசத்தனே. (அள)

03/12/1908

கக

திருமெய்யத்திரிபந்தாதி.

வாய்மாவரையத்தமனத்தடஞ்சாரவந்த
வாய்மாவரையத்தமனத்தர்சேயன்பர்தமை
நித்தாய்வரையத்தமனத்தமநீங்கவெங்கோ
பத்தியமாவரையத்தமனத்தபயமென்பரே.

என்பத்தியங்கவிரியன்மெய்வெற்புறையசெனண்வா
கன்பத்தியங்கவிரியன்றக்கண்மகக்கண்விதுவைத்
துன்பத்தியங்கவிரிஞ்சினன்மால்செயத்தொண்டருள்
வன்பத்தியங்கவிரியனுக்கன்றிவரவஞ்சமே.

வரவஞ்சமாவியக்கெண்கண்ணனேத்தந்திவண்ணவல்கு
கரவஞ்சமானஞ்சொல்வல்லிபங்காளிசாசலசங்க
கரவஞ்சமானபுரம்பொடித்தண்டரைக்காத்ருள்வொய்
பிரவஞ்சமாலிலெனைப்புகுத்தாதுசெய்பேரருளே.

அருமேவந்தாண்டவமேபுரிந்தீண்டவருவினையால்
யரும்பவந்தாண்டவசையறியேனைமறைச்சிரத்த
விரும்பவந்தாண்டலர்த்தாதுதிர்சோலைமெய்வெற்பமனந்
திரும்பவந்தாண்டருளாவிடினனுய்திறமிலையே. (கக)

திறவானஞ்சான்றவராமன்பீர்க்கன்றிமின்செஞ்சடிலத்
துறவானஞ்சார்மதிக்கொண்டோன்பரதெய்வமொப்புச்செத்துப்
பிறவானஞ்சார்மதிவன்றெறிக்கீய்த்தபிரானியல்சேர்.
புறவானஞ்சாரமெய்த்துன்றானருங்கதிப்பொற்கதவே. (கஉ)

பொறவானஞ்சாவரென்னஞ்சுனத்தவர் பொற்பிடையார்
வந்தலைமாதவரேபுஞ்சரமர்மருக்கமல
நந்தலைமாதவர்தனபிகழுண்மைகப்பரன்சீர் 222803
சந்தலைமாதவர்க்கந்தெரியாப்பதங்காணநெஞ்சே. (கங)